

Temes shakesperians: poder i corrupció

Les tres obres que he triat per aquest tema il·lustren el poder i la corrupció des de diferents angles...

Macbeth mostra les calamitoses conseqüències socials que comporta la corrupció. **Mesura per mesura** tracta d'una societat corrupta i com els que estan al poder intenten carregar les culpes de la corrupció a les classes inferiors.

I **Otel·lo** descobreix el poder de corrupció que una persona pot tenir sobre una altra.

A la tragèdia **Macbeth** veiem tres conseqüències de la corrupció del rei tirà: En primer lloc, per arribar al poder amb la violència deixa en una posició vulnerable l'usurpador perquè pugui ser destronat exactament amb els mitjans violents que ell havia utilitzat.

“I, si ensenyem amb lletra sanguinària, la lletra, de retop, va contra el mestre.”

En segon lloc, la corrupció només pot produir més corrupció. Macbeth es considera a si mateix tan profundament amarat de sang que enfonsar-s'hi més ja no té importància.

En tercer lloc, la corrupció produeix desconfiança, por, paranoia i hipocresia.

A l'obra **Mesura per Mesura** es parla de dos mons en xoc:

el religiós i moral que ostenta el poder, en oposició a un submón vil i viciós.

La comèdia presenta la necessitat, per part del poder, de corregir i controlar els sectors més baixos de la societat.

Però Shakespeare mostra que el perill més gran per a la societat prové, en realitat, del vici moral del mateix poder i el seu discurs hipòcrita.

Shakespeare fa evident que per als governants és crucial donar l'aparença d'integritat, per aconseguir mantenir-se en el poder.

A **Mesura per mesura** el Duc es disfressa amb bones intencions, però hi ha molts exemples a l'obra que mostren que el seu paper és manipulador i enganyós.

A **Otel·lo**, veiem la corrupció d'un personatge noble, el mateix Otel·lo, per part del maligne Iago.

La corrupció d'Otel·lo provoca l'assassinat de la seva esposa innocent i el seu propi suïcidi.

Iago, que es pot considerar que representa la societat mercenària individualista de Venècia, sap que l'únic que ha de fer és sembrar la llavor de la gelosia sexual i Otel·lo, com un home enverinat, caurà de genolls.

Podem dir, doncs, que la societat dominada pels homes que pretén defensar els seus poders convertint les dones en objectes de possessió sexual i atacant-les quan són deslleials, és com una malaltia que destrueix el seu cos des de dins.

Avui en dia podem relacionar Iago amb els mals socials de l'època moderna com el racisme, la misogínia, el fanatisme religiós, etc.